

เทศน์เช้า วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดสันติธรรมาราม ต.คลองคาคต อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

เดี๋ยวจะพาเวียนเทียน เวียนเทียนเป็นบุญกุศล บุญกุศลเพราะว่าเราเป็นชาวพุทธ ถ้าเราเป็นชาวพุทธ พุทธศาสนาสอนเรื่องบุญกุศลให้แสวงหาเอา ต้องมีการกระทำ ถ้าเราไม่กระทำมันจะเอาบุญมาจากไหน บุญเกิดจากการกระทำ เราไม่ใช่ขอนไม้เนี่ย ถ้าเราเป็นขอนไม้เราไม่ได้มีชีวิตนี้เราอยู่ของเราอย่างไรก็ได้ แต่มันมีวิญญูณ คนเรามีวิญญูณ วันนี้มี พรุ่งนี้ก็มี วันนี้มีมันมาจากไหนมาจากเมื่อวานนี้ แล้วพรุ่งนี้มีไหม? พรุ่งนี้ก็มี ถ้าเราทำปัจจุบันนี้ดี วันนี้ดี พรุ่งนี้ก็ดี

ถ้าเราทำบุญกุศลไว้เนี่ย บุญกุศลจะพาให้เราประสบความสำเร็จในชีวิตบ้าง อย่าให้มันทุกข์จนเกินไป เวลาทุกข์ ทุกคนบ่นว่าทุกข์ ทุกข์มากๆ แล้วไม่รู้จักวิธีว่าจะออกจากทุกข์อย่างไร ถ้าเราออกจากทุกข์ไม่ได้ เราก็ไม่รู้จักทุกข์ว่าเป็นอย่างไรเหมือนกัน

นี่ก็เหมือนกัน เพราะเราทำตัวเหมือนขอนไม้ ถ้าเป็นชาวพุทธตามทะเบียนบ้าน เห็นไหม พุทธศาสนาสอนเรื่องทาน ศีล ภาวนา สอนเรื่องทำบุญกุศล สอนเรื่องของหัวใจ ศาสนาพุทธนี้เป็นศาสนาที่ประเสริฐมากนะ ประเสริฐย้อนกลับมาที่ใจเลย สอนกลับมาที่ใจ เพราะใจนี้เป็นประธาน เป็นตัวใหญ่ เป็นประธาน เป็นผู้รู้ทั้งหมด สิ่งใคร่รับรู้ เห็นไหม สมบัติมีอยู่คนตายไปแล้วมันไม่รับรู้หรอก สมบัติก็เป็นสมบัติ คนตายไปแล้วก็นอนอยู่ในโลงอยู่ในนั้น เขาไม่มารับรู้สิ่งนี้

แต่หัวใจคนที่ชีวิตอยู่มันจะรับรู้ แล้วมันจะยึดมันถือมันสิ่งนี้ สิ่งนี้ทำให้แสวงหา เราพยายามแสวงหามาเพื่อจะเป็นที่พึ่งของเรา มันจะเป็นที่พึ่งได้ ถ้าเป็นปัจจัยสี่เครื่องอาศัย แต่ถ้าหัวใจเราไม่ดีมันจะทำให้เราเสียคนได้ คนใช้เงินเปลือง คนใช้เงินน่ะ คนใช้เงินเปลือง เห็นไหม นั่นนะหัวใจรั่ว

ถ้าหัวใจรั่วเก็บหอมรอมริบไว้ไม่ได้ เราเก็บหอมรอมริบไว้ไม่ได้ เราหาขนาดไหนเราก็ทุกข์ยากขะหาไป แล้วว่าเราเกิดมาทำไมมันทุกข์มันจนล่ะ มันทุกข์มันจนเพราะเราไม่ได้ทำบุญกุศลไว้ ทำบุญกุศลเห็นไหม คนเกิดมา คนเกิดมาเกิดมามีความสุขก็มี เกิดมามีความสุขก็มี คน

เกิดมาเพราะการกระทำวันนี้ไม่ดี พรุ่งนี้มันจะดีได้อย่างไร แล้วเราคนเคยทำคุณงามความดีมาบ้าง ทำสิ่งใดมาบ้าง ทำสิ่งนั้นมาเห็นไหม

คนเราบอกว่าเกิดมานี้เราไม่ต้องนับถือศาสนาก็ได้ เราทำความดีก็เป็นความดี ความดีของกิเลส ความดีของการยึดมั่นถือมั่น ความดีของการแสวงหาเพื่อตัวเอง เพื่อตัวเอง เห็นไหม ศาสนามีสถิติมีธรรม ศิลคือการไม่เบียดเบียนกัน ปาณาติปาตา เห็นไหม ปาณาติปาตา เพียงแต่เราจะทำให้คนอื่นเดือดร้อนน้ำใจเราก็ไม่ทำอยู่แล้ว สิ่งนั้นมันไม่เป็นประโยชน์กับทุกๆ คน การเพ่งมองอยู่ การดู เห็นไหม สายตาคูเด็กมันก็ร้องไห้ เด็กมันก็เสียใจอยู่แล้ว

นั่นนะ ปาณาติปาตาถ้าเกิดจากใจ ใจมีความเมตตาจะทำสิ่งนั้นไม่ได้ สังคมก็จะมีความเป็นสุขร่มเย็นขึ้นมา ร่มเย็นจากศาสนา ร่มเย็นจากเรา ร่มเย็นจากชาวพุทธ ชาวพุทธสอนเรื่องนี้ แต่ถ้าเป็นชาวพุทธตามทะเบียนบ้าน ไม่ต้องทำอะไรเลย เราอยู่ของเรานี้ เราทำความดีของเราตลอดไป ความดีของเราเราก็คิดของเราไป คิดไปอย่างนั้น

ในเรื่องของศาสนานะ ศาสนธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เห็นไหม ตรีสรุทธธรรม วันนีวันประกาศธรรม เทศน์ธรรมจักร แล้วเป็นวันอาสาฬหบูชา เราทำสิ่งนี้เรานึกถึงผลจากที่เรามาพบศาสนา เราพบศาสนาเราจะได้มีบุญกุศลของเรา บุญกุศลของเราละ

ถ้าบุญกุศลของคนอื่น เห็นไหม ศาสนาเป็นประเพณีวัฒนธรรม ถ้าคนทำแล้วก็เป็นประเพณีวัฒนธรรมสืบๆ ต่อกันมา แล้วเราเกิดในสังคมของชาวพุทธ เห็นไหม มีการให้ทานอยู่ เราเป็นเด็กเราเป็นผู้ใหญ่ขึ้นมาแล้วแต่ ตกทุกข์ได้ยากคนช่วยเหลือเจือจานเรา นี่เป็นความดีของคนอื่น เป็นความดีของสังคม สังคมของชาวพุทธ สังคมของการเมตตาถักกัน สังคมของการให้อภัยกัน สิ่งนั้นเป็นสังคม แล้วเราเกิดในสังคมนั้นนะ เป็นความดีของคนอื่น แล้วความดีของเราละ

นี่ความดีของเราจะเกิดตรงนี้ ตรงที่ว่าเราบูชาคุณขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี่ประกาศธรรม ประกาศธรรมทั่วไปประกาศธรรม เทวดารับรู้กันไปส่งข่าวกันไป แล้วเราก็ปฏิบัติธรรม เราได้ธรรมนั้น เราเกิดมาพบพระพุทธศาสนา นี่สิ่งนี้อาย้อนกลับมาถึงเรา นี่เป็นประโยชน์กับเรา ถ้าเรามีการประพฤติดีปฏิบัติ เห็นไหม

การเวียนเทียนนี้ระลึกถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ระลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจ เจ้าของศาสนา ถ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ตรัสรู้ธรรม ไม่มีใครสามารถ

หยั่งรู้อะไรได้ เพราะมันเป็นเรื่องจิตใต้สำนึก มันเป็นเรื่องของกิเลสในหัวใจของสัตว์โลก สัตว์โลกอยู่บนผิวน้ำเท่านั้น สวะลอยอยู่ผิวน้ำเราก็เห็นสวะ ความคิดเราๆ ก็ว่าความคิดเราเป็นอย่างนั้น แม้แต่ความคิดเรา เรายังยึดความคิดเราไม่ได้ นี่สวะสิ่งนี้มันมีอยู่ แล้วมันก็หมุนเวียนออกไป ตามความเห็นของเรา แล้วไม่มีใครทวนกระแสกลับเข้ามาสิ่งนี้ได้

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นเจ้าชายลัทธิตถะก็ไปศึกษากับคนอื่น คิดว่าจะมีผู้สั่งสอนใจ มีผู้สั่งสอนมีครูบาอาจารย์อยู่ที่ไปศึกษากับเขา แล้วก็ไม่ใช่หรอก มันเป็นการสงบของใจ ทำความสงบของใจแล้วสิ่งนั้นว่าจะเป็นศาสดาๆ มันไม่สามารถชำระกิเลสได้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่าสร้างบุญกุศลมา พุทธวิสัย เห็นไหม สร้างตัวเองมา จะต้องตัวเองมาตรัสรู้เอง นี่ถึงย้อนกลับเข้ามาใน ย้อนกลับว่าสิ่งที่มันเกิดขึ้นมานี้เป็นสิ่งที่มันสงบ เดี่ยวมันก็เสื่อม เดี่ยวมันก็เกิดความทุกข์ขึ้นมา มันไม่จริง ถ้ามันไม่จริงทำอะไร ต้องพยายามค้นคว้าเอา ต้องพยายามแสวงหาเอา สยัมภูตรัสรู้ตนเอง เห็นไหม นี่สำคัญตรงนี้ ตรงที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตรัสรู้ธรรม หนึ่งไม่มีสอง ทีละหนึ่งองค์เท่านั้น พระปัจเจกพุทธเจ้ามาตรัสรู้ได้มารู้ธรรมได้

แต่เราสาวกจะผู้ได้ยินได้ฟัง ผู้ได้ยินได้ฟัง ระลึกถึงธรรมไป ธรรมมีตั้งแต่หยาบๆ เห็นไหม เราทำไม่ได้เราก็ทำทาน เราเวียนเทียนของเราเพื่อระลึกถึงให้เป็นการกระทำของเรา สิ่งที่มีการกระทำเกิดขึ้นมา มันก็จะเป็นอย่างที่เราได้ทำ ได้เป็นบุญกุศลของเรา ถ้าเราไม่ได้ทำอะไรเลย อาหารวางอยู่ตรงหน้า ถ้าใครหยิบใส่ปากคนนั้นจะได้อิ่มท้อง อาหารวางอยู่ตรงหน้าแล้วเราก็ปฏิเสธ เราก็ไม่เข้าใจว่าอาหารนั้นเป็นประโยชน์กับเราหรือไม่เป็นประโยชน์กับเราเพราะปัญญาของเรา เราทำความดีของเราแล้ว ความดีของเราคือตัวของเรา อาหารวางอยู่ข้างหน้าคือธรรมไป สิ่งที่ดีธรรมอยู่ข้างหน้าเราหยิบใส่ปากของเรา เราจะเป็นประโยชน์ของเรา

นี่ก็เหมือนกัน การกระทำ เวียนเทียนนี้ เขาว่าเอาดอกไม้ไปเวียนเทียนรอบสิ่งที่ว่าเป็นปูชนียสถาน ได้ประโยชน์อะไรขึ้นมา ได้ประโยชน์มากเพราะสิ่งนั้นเป็นเจตีย์ใจ เป็นที่บูชาเห็นไหม องค์พระพุทธรูปเป็นตัวแทนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ระลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้ระลึกถึงใจของเรา ใจของเราผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน แต่มันเศร้าหมองเพราะกิเลส มันปกคลุม ถ้าสิ่งนี้มันตื่นขึ้นมาเห็นไหม เราปลุกให้มันตื่นขึ้นมา มาเวียนเทียนก็ปลุกใจของเรา นี่ระลึกพุทโธๆ ขึ้นมานี้ ระลึกพุทโธขึ้นมามันก็มีสติมีความรู้สึกขึ้นมา ระลึกซึ้งโมๆ ระลึกถึงธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เราอยากจะรู้ธรรมอันนั้น ระลึกถึงสังฆะ เห็นไหม พระสงฆ์สาวกผู้ที่ประพฤติปฏิบัติชอบรู้ตามความเป็นจริงแล้วชี้แนะเรา สิ่งนั้นเป็นไปได้

นี่ใครทำจริงก็ได้จริง คุณเขาถ่ายรูปสิมันเป็นแฟลชออกไปเท่านั้น ทำไมภาพมันติดที่กล้องล่ะ นี่ก็เหมือนกัน ถ้าเราจงใจ เราตั้งใจ ภาพในใจของเราจะชัดมากเลย เราต้องจงใจนะ เราทำบุญกุศลของเรา ภาพมันจะประทับใจ นี่สายตาการกระทำของเราเหมือนกับแฟลชส่งออกไป เห็นไหม ถ้าเราตั้งใจเข้ามาที่ใจของเราได้ นี่บุญกุศลเกิดที่ใจ เกิดที่ใจแล้วดับที่ใจ ถ้าใครจงใจใครตั้งใจทำจริงคนนั้นจะได้บุญกุศลจริง ใครทำเล่นก็จะได้เล่น เหมือนกับเราเปิดประตูถ้าเราเปิดประตูมากเท่าไรหรืออากาศเข้าได้มาก เปิดประตูได้น้อย นี่ใจหยาบใจละเอียดอยู่ตรงนี้ไง บางคนไม่เชื่อนะมันทำสักแต่จะทำ ทำแล้วมันจะได้ผลประโยชน์อะไร เพราะเขาไม่จริง

ศาสนานี้เรื่องจริงนะ เรื่องของกิเลสก็เป็นเรื่องจริง จริงแต่มันตายได้ แล้วหัวใจนี่จริงสุด ส่วน แล้วกิเลสมันซ่อนอยู่ในหัวใจ ธรรมชำระสิ่งนั้นออกไปได้ ถ้าเราจริงเราสามารถชำระกิเลสของเราได้ ถ้าเราไม่จริงเราทำเล่นมันก็สักแต่ทำเป็นอามิส ทำกันไป ลูบคลำกันไป สิ่งทีลูบคลำกันไปก็เวียนตายเวียนเกิดกันในวัฏฏะต่อไป เวียนตายเวียนเกิดทุกซ์ขนาดนั้น เห็นไหม แล้วมีศาสนาเรามีบุญกุศลมากนะ

คนเราเกิดมาพุทธศาสนา กิ่งพุทธกาล องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพูดไว้ในพระไตรปิฎก ศาสนาเจริญรุ่งเรืองมาก ตอนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีชีวิตอยู่นะ เผยแผ่ธรรมไป แล้วจะอีกคราวหนึ่งกิ่งพุทธกาลนะ ศาสนาเจริญรุ่งเรือง แล้วเห็นใหม่ ตั้งแต่หลวงปู่มั่นประพาศปฏิบัติมานี่ เรื่องของใจ มันเห็นเรื่องของใจ เห็นเรื่องของทุกซ์เรื่องของนามธรรมที่ใครไม่สามารถเห็นได้ ท่านสามารถชำระออกจากใจได้ แล้วเห็นความสำคัญของใจใจ แล้วกิริยาการประพาศปฏิบัติ เห็นใหม่ นี่ข้อวัตรปฏิบัติทาเครื่องดำเนิน

นี่ก็เหมือนกัน การเวียนเทียนมันเป็นข้อวัตรปฏิบัติ มันเป็นกิริยาที่เราทำ ถ้าความจงใจของเราเปรียบเหมือนจงใจ จงใจขนาดไหน กล้องถ่ายภาพภาพจะติดเข้าไปที่ใจๆ เวียนเทียนตั้งแต่ปีกลายปีก่อนมา นึกถึงภาพอันนั้นมันก็ยังอยู่ตลอดไป อันนี้ก็เหมือนกัน ถึงให้ตั้งใจให้จงใจทำเพื่อบุคคลคนนั้น ทำเพื่อหัวใจของเรา ใจของเราจะได้บุญกุศลขึ้นมา เป็นบุญกุศลแน่นอน เวียนเทียนเห็นไหม องค์เจดีย์เป็นศาสนเจดีย์ เครื่องอยู่บริโภคของครูบาอาจารย์ เห็นไหม นั่นนะ แล้วเราเคารพขึ้นมา นี่เป็นคนขึ้นมาตรงนี้ เป็นคนขึ้นมาเพราะเราจริงจังของเราขึ้นมา จะเป็นประโยชน์กับเรา

เดี๋ยวถึงจะพาเวียนเทียนนะ พาทำวัตรก่อน ทำวัตรสวดมนต์ไง ทำวัตรสวดมนต์นี้ เราเห็น ผิดจากพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ของมาขอให้เราเห็นถูกต้องตามนั้น แล้วเราจะมีดวงตาเห็น ธรรม เราจะเป็นไปได้ เราจะพ้นจากกิเลสได้ กิเลสที่เป็นความทุกข์นี้เวลาทุกข์ที่ใจไม่ต้องถามใคร เลย เรามีทุกข์ในหัวใจไหม? กิเลสคือความทุกข์ที่ในหัวใจนี้มันหลุดออกไป แล้วมันจะสุขขนาด ไหน คิดเอาเอง

แล้วเกิดขึ้นมาจากใจ ใจนี้เป็นภพที่จะทำได้ แล้วมีกับเราเราทำไมจะปล่อยข้ามไปละ เรามองไม่มองสิ่งนี้ ไม่มองสิ่งที่มีคุณค่าประโยชน์เลย สิ่งที่มีคุณค่าประโยชน์ที่สุดคือหัวใจของ มนุษย์ หัวใจของสัตว์โลกมันแปรสภาพ มันเจริญรุ่งเรืองได้กับเศร้าหมองได้ นี่เราเห็นสิ่งสภาวะ สิ่งนี้ แล้วเราตั้งใจของเรา ตั้งใจทำแล้วจะเป็นไป เป็นไปตามแต่ความเห็นของสัตว์โลกที่มันจะ พัฒนาขึ้นไป แล้วจะประสบความสำเร็จ เอวัง